

Knjiga proroka Joela i laodicejska Crkva adventista sedmoga dana – broj jedan

Ispitivanje sadašnje istine

Jeff Pippenger

2025-12-02

„U Svetome pismu ima nekih stvari koje je teško razumjeti i koje, prema Petrovim riječima, neuki i nepostojani izvrću na vlastitu propast. Možda u ovom životu nećemo moći objasniti značenje svakoga odlomka Svetoga pisma; ali nema nijedne bitne točke praktične istine koja bi ostala zamagljena tajnom. Kada, po Božjoj providnosti, dođe vrijeme da svijet bude iskušan istinom za to vrijeme, umovi će pod djelovanjem Njegova Duha biti potaknuti da istražuju Sveto pismo, čak i uz post i molitvu, sve dok se karika po karika ne pronađe i ne poveže u savršen lanac. Svaka činjenica koja se neposredno tiče spasenja duša bit će učinjena tako jasnom da nitko ne mora pogriješiti niti hoditi u tami.“

„Dok smo slijedili niz proročanstva, objavljena istina za naše vrijeme jasno se vidjela i bila objašnjena. Odgovorni smo za povlastice koje uživamo i za svjetlo koje obasjava naš put. Oni koji su živjeli u prošlim naraštajima bili su odgovorni za svjetlo kojemu je bilo dopušteno da im svijetli. Njihov je um bio zaokupljen različitim točkama Svetoga pisma koje su ih stavljale na kušnju. Ali oni nisu razumjeli istine koje mi razumijemo. Nisu bili odgovorni za svjetlo koje nisu imali. Imali su Bibliju, kao i mi; ali vrijeme za razotkrivanje posebne istine u vezi sa završnim prizorima povijesti ove zemlje pripada posljednjim naraštajima koji će živjeti na zemlji.“

„Posebne istine bile su prilagođene prilikama naraštaja onako kako su postojali. Sadašnja istina, koja je kušnja za ljude ovoga naraštaja, nije bila kušnja za ljude naraštaja daleke prošlosti. Kad bi svjetlo koje sada svijetli nad nama u pogledu subote četvrte zapovijedi bilo dano naraštajima u prošlosti, Bog bi ih držao odgovornima za to svjetlo.“ Testimonies, svezak 2, 692, 693.

Novo i staro

„U svakom naraštaju postoji novo razvijanje istine, Božja poruka ljudima toga naraštaja. Sve stare istine bitne su; nova istina nije neovisna o staroj, nego njezino razotkrivanje. Tek kada se stare istine razumiju, možemo shvatiti novu. Kada je Krist poželio otvoriti svojim učenicima istinu o svojem uskrsnuću, započeo je ‘od Mojsija i svih proroka’ te im ‘protumači u svim Pismima što se na Njega odnosilo’. Luka 24:27. No svjetlost koja sjaji u svježem razotkrivanju istine proslavlja staro. Onaj tko odbacuje ili zanemaruje novo zapravo ne posjeduje staro. Za njega ono gubi svoju životnu snagu i postaje tek beživotan oblik.“

„Ima onih koji tvrde da vjeruju i poučavaju istine Staroga zavjeta, dok odbacuju Novi. No odbijajući prihvatiti Kristov nauk, pokazuju da ne vjeruju onomu što su govorili patrijarsi i proroci. ‘Da ste vjerovali Mojsiju,’ rekao je Krist, ‘vjerovali biste i Meni; jer je o Meni pisao.’

Ivan 5,46. Stoga nema stvarne snage ni u njihovu poučavanju čak ni Staroga zavjeta.”

Mnogi koji tvrde da vjeruju i poučavaju evanđelje nalaze se u sličnoj zabludi. Oni odbacuju starozavjetna Pisma, za koja je Krist rekao: „Ona svjedoče za Mene.“ Ivan 5,39. Odbacujući Stari zavjet, oni zapravo odbacuju i Novi; jer su oba dijelovi jedne nerazdvojive cjeline. Nitko ne može ispravno iznositi Božji zakon bez evanđelja, niti evanđelje bez zakona. Zakon je utjelovljeno evanđelje, a evanđelje je razotkriveni zakon. Zakon je korijen, evanđelje je mirisni cvijet i plod koji on nosi.

„Stari zavjet rasvjetljuje Novi, a Novi Stari. Svaki je objava Božje slave u Kristu. Oba iznose istine koje će ozbiljnom tragaču neprestano otkrivati nove dubine značenja.” Christ’s Object Lessons, 128.

Sadašnja istina po definiciji je „otkrivena istina” za određeno vremensko razdoblje koja se „jasno vidi i objašnjava”. Naraštaj koji živi u vrijeme kada se „sadašnja istina” otkriva smatra se „odgovornim” prihvatiti tu istinu ili umrijeti. Združene istine koje sačinjavaju „sadašnju kušalačku istinu” za „ovaj naraštaj” predstavljene su u „otkrivanju posebnih” istina „u odnosu na završne prizore povijesti ove zemlje”. Istina, a stoga i „sadašnja istina”, u Novome je zavjetu predočena kao pralik u odnosu na Stari zavjet. Istina se utvrđuje na osnovi dvaju svjedoka i istina ima početak i svršetak, doslovno i duhovno, drevno i suvremeno, alfu i omegu, prvo i posljednje.

Mileritski temelj poruke prvoga anđela jest „staro“ u odnosu na poruku „sadašnje istine“ trećega anđela. Oni koji „odbacuju Staro“, „zapravo odbacuju Novo“, jer oboje su dijelovi nerazdvojive cjeline.

„Vidjela sam nužnost da vjesnici, osobito, bdiju i suzbijaju svaki fanatizam gdje god bi ga vidjeli da se pojavljuje. Sotona navaljuje sa svih strana, i ako ne bdijemo nad njim, i ne držimo oči otvorene za njegove smicalice i zamke, i ne budemo li odjeveni u sve Božje oružje, ognjene strijele Zloga pogodit će nas. U Božjoj riječi sadržane su mnoge dragocjene istine, ali stado je sada potrebna ‘sadašnja istina’. Vidjela sam opasnost da vjesnici skrenu s važnih točaka sadašnje istine kako bi se zadržavali na temama koje nisu prikladne da ujedine stado i posvete dušu. Sotona će ovdje iskoristiti svaku moguću prednost da naudi djelu.“

„No teme kao što su Svetište, u vezi s 2300 dana, Božje zapovijedi i vjera Isusova, savršeno su prikladne da objasne prošli adventni pokret i pokažu kakav je naš sadašnji položaj, da utvrde vjeru onih koji sumnjaju i daju sigurnost slavnoj budućnosti. Često sam viđala da su to bile glavne teme na kojima bi se vjesnici trebali zadržavati.“ Early Writings, 63.

„Svetište, u vezi s 2300 dana, Božje zapovijedi i vjera Isusova“ ključ su za objašnjenje „prošlog adventnog pokreta“ milerita i time za „savršeno“ objašnjenje „kakav je naš sadašnji položaj“. Oni koji „sumnjaju“ u „prošli adventni pokret“, „sumnjaju“ u ono što daje „sigurnost slavnoj budućnosti“. Ono što daje sigurnost budućnosti jest prošlost.

Knjiga proroka Joela poruka je sadašnje istine kušnje. To potvrđuju višestruki svjedoci. Joel je od Duha proroštva prepoznat kao „sadašnja istina”, koji je, prema Ivanu u knjizi Otkrivenja, svjedočanstvo Isusovo.

Otkrivenje Isusa Krista, koje mu daje Bog da pokaže svojim slugama što se ima uskoro dogoditi; i on ga posla i priopći po svome anđelu svome sluzi Ivanu, koji posvjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista, i za sve što vidje. Otkrivenje 1,1.2.

„svjedočanstvo“ Ivana (koje je on „posvjedočio“) prikazano je u tri dijela. Zabilježio je „riječ Božju“, „svjedočanstvo Isusa Krista“ i „što god je vidio“. U prva dva retka Otkrivenja Ivan predstavlja onoga komu je dan dar „duha proroštva“. Taj dar uključuje posebno otkrivenje Božje riječi, a također uključuje posebna otkrivenja prenesena proroku riječima Kristovim; (bilo izravno od Krista ili preko njegovih anđeoskih predstavnika), a dar također uključuje istinu iznesenu posredstvom snova i viđenja. Duh proroštva jest svjedočanstvo Kristovo koje se prenosi proroku i ono nosi istu vlast kao da je anđeo ili Krist izgovorio te riječi.

I padoh ničice k nogama njegovim da mu se poklonim. A on mi reče: Gledaj, nemoj to činiti! Ja sam susluga tvoj i braće tvoje koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni! Jer svjedočanstvo Isusovo duh je proroštva. Otkrivenje 19,10.

Gabriel potvrđuje da je susluga s Ivanom i da mu se ne smije iskazivati štovanje. Gabriel također potvrđuje da „braća“ koju predstavlja Ivan „imaju svjedočanstvo Isusovo“, što je „duh proroštva“. „Braća“ koju Ivan predstavlja jesu sto četrdeset i četiri tisuće, i sva braća imaju „duh proroštva“.

„I uraniše ujutro i pođoše u pustinju Tekou; a kad su pošli, Jošafat stade i reče: Čujte me, o Judo, i vi stanovnici Jeruzalema; vjerujte u Gospodina, Boga svojega, i bit ćete utvrđeni; vjerujte njegovim prorocima, i uspijevat ćete.“ 2 Ljetopisa 20,20.

„Vjerujte u Jahvu, Boga svojega, i održat ćete se; vjerujte njegovim prorocima, i napredovat ćete.“

„Izaija 8,20. ‘K zakonu i svjedočanstvu; ako ne govore prema ovoj riječi, to je zato što u njima nema svjetlosti.’ Ovdje su pred Božji narod stavljena dva teksta: dva uvjeta za uspjeh. Zakon koji je izgovorio sam Jahve i duh proroštva dva su izvora mudrosti koja vodi Njegov narod u svakom iskustvu. Ponovljeni zakon 4,6. ‘To je vaša mudrost i vaš razum pred očima narodâ, koji će reći: Doista, velik je ovaj narod, mudar i razuman narod.’”

„Božji zakon i Duh proroštva idu ruku pod ruku kako bi vodili i savjetovali Crkvu, i kad god je Crkva to prepoznala poslušnošću Njegovu zakonu, duh proroštva bio je poslan da je vodi putem istine.

„Otkrivenje 12,17. ‘I zmaj se razgnjevi na ženu te ode zaratiti s ostatkom njezina potomstva, koji drže zapovijedi Božje i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.’ Ovo proročanstvo jasno pokazuje da će crkva ostatka priznavati Boga u Njegovu zakonu i imati proročki dar. Poslušnost Božjemu zakonu i duh proroštva uvijek su razlikovali pravi Božji narod, a kušnja se obično daje na sadašnjim očitovanjima.“

„U Jeremijino doba narod nije dovodio u pitanje poruku Mojsija, Ilije ni Elizeja, ali je dovodio u pitanje i odbacivao poruku koju je Bog poslao po Jeremiji, sve dok njezina snaga i moć nisu bile uzalud potrošene te nije bilo lijeka osim da ih Bog odvede u sužanjstvo.

„Isto tako, u Kristove dane narod je uvidio da je Jeremijina poruka bila istinita te su sami sebe uvjerali da bi, da su živjeli u dane svojih otaca, prihvatili njegovu poruku, a u isto su vrijeme odbacivali Kristovu poruku, o kome su pisali svi proroci.”

„Kad se u svijetu uzdigla poruka trećega anđela, koja treba otkriti Božji zakon Crkvi u svoj njegovoj punini i sili, i dar proroštva bio je također odmah obnovljen. Taj je dar odigrao vrlo istaknutu ulogu u razvitku i daljnjem širenju ove poruke.

„Kako su se pojavljivala razmimoilaženja u mišljenjima glede tumačenja Svetoga pisma i metoda rada, koja su bila takva da poljuljaju vjeru vjernika u poruku i dovedu do nejedinstva u djelu, duh proroštva uvijek je rasvjetljavao stanje. On je tijelu vjernika uvijek donosio jedinstvo misli i sklad djelovanja. U svakoj krizi koja se pojavila u razvoju poruke i rastu djela, oni koji su čvrsto stajali uz Božji zakon i svjetlo Duha proroštva nadvladali su, i djelo je napredovalo u njihovim rukama.“ Loma Linda Messages, 33, 34.

Knjiga proroka Joela izravno je prepoznata kao „sadašnja istina” unutar Duha proroštva, koji je, prema Ivanu u knjizi Otkrivenja, svjedočanstvo Isusovo. Ona je također izravno potvrđena unutar Riječi Božje. I Biblija i Duh proroštva izravno primjenjuju knjigu proroka Joela na posljednje dane.

„Svaki od drevnih proroka govorio je manje za svoje vrijeme nego za naše, tako da je njihovo prorokovanje na snazi za nas. ‘A sve im se to događalo za uzor; i napisano je za opomenu nama, na koje su došli svršeci svijeta.’ 1 Corinthians 10:11. ‘Kojima bi objavljeno da ne sebi, nego nama poslužuju ono što vam je sada naviješteno po onima koji su vam propovijedali evanđelje po Duhu Svetom poslanom s neba; u što anđeli žele proniknuti.’ 1 Peter 1:12. ...”

„Biblija je sabrala i zajedno povezala svoja blaga za ovaj posljednji naraštaj. Svi veliki događaji i svečani prizori povijesti Staroga zavjeta bili su, i jesu, ponavljani u crkvi u ovim posljednjim danima.“ Selected Messages, knjiga 3, 338, 339.

Joelovo je proročanstvo „na snazi” „nad” onima „na koje su došli svršeci svijeta”. Izraz „na snazi” jednostavno naglašava da je „sadašnja istina” uvijek kušnja, a oni koji padnu na toj kušnji prikazani su takvim biblijskim likovima kao što je Juda.

„Pouka za poukom padala je neopaženo na Judine uši. Koliki danas idu njegovim stopama. U svjetlu Božjega zakona sebični ljudi vide zloću svojega karaktera, ali propuštaju izvršiti potrebnu reformu te nastavljaju prelaziti iz jednoga stanja grijeha u drugo.

„Kristove pouke primjenjive su na naše vlastito vrijeme i naraštaj. On je rekao: ‘Ne molim samo za ove, nego i za one koji će na mene vjerovati po njihovoj riječi.’ Isto svjedočanstvo donosi se nama u ovim posljednjim danima kakvo je bilo doneseno Judi. Iste pouke koje on nije uspio provesti u svome životu dolaze ljudima koji slušaju, a ipak doživljavaju sličan neuspjeh, jer ne odbacuju svoj grijeh.” Review and Herald, 17. ožujka 1891.

Ivan kroz cijelu knjigu Otkrivenja predstavlja Božji narod posljednjih dana, a time što je bio progнан na Patmos, Ivan predstavlja one koji su progonjeni u krizi zakona o nedjelji. On navodi razlog zbog kojega je bio zatočen.

Ja Ivan, vaš brat i sudionik u nevolji, i u kraljevstvu i strpljivosti Isusa Krista, bijah na otoku zvanom Patmos poradi riječi Božje i svjedočanstva Isusa Krista. Otkrivenje 1,9.

Ivan je bio progonjen zbog Biblije i Duha proroštva. Zašto je sto četrdeset i četiri tisuće progonjeno zbog Duha proroštva? Prva istina koju prorok Joel prepoznaje jest otpadništvo Crkve adventista sedmoga dana. Kada je apostol Petar utvrdio da je Pedesetnica ispunjenje Joelove knjige, Petar je to učinio kao odgovor na to što su Židovi napadali očitovanje „jezika”. Židovi, koji su tada predočavali adventiste sedmoga dana u posljednjim danima, tvrdili su da su Petar i oni koji su objavljivali poruku „pijani”. Adventisti sedmoga dana borit će se protiv poruke poznoga dažda kao što su to činili Židovi u Petrovo vrijeme. Oni to čine jer oni koji objavljuju kušajuću poruku „sadašnje istine” poznoga dažda imaju „stare” temeljne istine, jer se nova istina uvijek temelji na staroj istini. Jeremija je pozvao Božji narod u vrijeme poznoga dažda da hodi starim stazama i posluša zvuk trube stražareve, ali oni odbijaju. Temeljna poruka „stare” istine simbolično je predstavljena „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, koji iznosi saveznički odnos u smislu subote za zemlju.

„Vidjela sam da će nominalna crkva i nominalni adventisti, poput Jude, izdati nas katolicima kako bi stekli njihov utjecaj da ustanu protiv istine. Sveti će tada biti neznatan narod, malo poznat katolicima; ali će crkve i nominalni adventisti, koji znaju za našu vjeru i naše običaje (jer su nas mrzili zbog subote, budući da je nisu mogli pobiti), izdati svete i prijaviti ih katolicima kao one koji zanemaruju ustanove naroda; to jest, da drže subotu, a zanemaruju nedjelju.“

„Tada će katolici naložiti protestantima da krenu naprijed i izdaju odredbu da se svi koji ne budu svetkovali prvi dan tjedna umjesto sedmoga dana imaju pogubiti. A katolici, kojih je mnogo, stat će uz protestante. Katolici će dati svoju moć slici Zvijeri. A protestanti će raditi kao što je njihova majka radila prije njih da uništi svete. No prije nego što njihova odredba donese ili urodi plodom, sveti će biti izbavljeni Glasom Božjim.” Spalding i Magan, 1, 2.

Sestra White na dva mjesta poistovjećuje „nominalnu crkvu” i „nominalne adventiste”, pritom povlačeći razliku između tih dviju „nominalnih skupina” i „katolika”. „Nominalna crkva” i „nominalni adventisti” „mrzili” su one koje su predstavljali Petar i Ivan „zbog subote, jer je nisu mogli pobiti”. Nominalna crkva i katolici ne mogu „pobiti” istinu o suboti sedmoga dana, a „nominalni adventisti” ne mogu „pobiti” „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest, što je subotnja zapovijed zemlje. Nominalna crkva i katolici ne mogu „pobiti” činjenicu da je subota sedmoga dana „temeljna” biblijska istina, a „nominalni adventisti” ne mogu „pobiti” činjenicu da su „sedam vremena” iz Levitskog zakonika dvadeset i šest „temeljna” mileritska istina.

Ivanovo sužanjsvo na Patmosu predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće onih koji drže i Bibliju i Duh proroštva, i koji su osobito progonjeni izvana zbog subote sedmoga dana, a iznutra progonjeni zbog subote sedme godine za zemlju. Zbog toga je Ivanovo svjedočanstvo o tome zašto je bio progonjen u devetome retku popraćeno subotom u desetome retku i porukom iz prošlosti („iza”) od „velikoga glasa” kao od „trube”.

Ja Ivan, vaš brat i sudionik u nevolji, i u kraljevstvu i postojanosti Isusa Krista, bijah na otoku zvanom Patmos poradi riječi Božje i poradi svjedočanstva Isusa Krista. U Duhu bijah u Gospodnji dan i začuh za sobom snažan glas, kao glas trube. Otkrivenje 1,9.10.

Ivan predstavlja one koji su 11. rujna čuli trubljni glas anđela iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja kako poziva Božji narod da se vrati Jeremijinim „starim stazama”. Taj veliki glas bio je također upozorenje sedme trube, koja je ujedno i treće jao.

Sestra White zapisala je da je „Biblija sabrala i zajedno povezala svoja blaga za ovaj posljednji naraštaj.” Knjiga proroka Joela jedno je od biblijskih „blaga” koje je sadašnja istina u „posljednjim danima”. U vrijeme Pedesetnice Petar je utvrdio da se upravo tada ispunjavala Knjiga proroka Joela. Petar je, kao i Joel, „govorio manje za” vremensko razdoblje Pedesetnice nego za naše „vrijeme”. Razdoblje Pedesetnice bilo je rani daž za kršćansko razdoblje. Pedesetnica označava početak kršćanskog razdoblja i time prikazuje svršetak kršćanskog razdoblja. Svršetak kršćanskog razdoblja vrijeme je kasnoga daž, kako je predloženo Pedesetnicom. Petar je stoga simbol Božjega naroda na svršetku kršćanskog razdoblja, koji prepoznaje ispunjenje izlivanja Duha Svetoga služeći se pritom Knjigom proroka Joela.

A Petar, ustavši s jedanaesticom, podiže svoj glas i reče im: Ljudi Judejci i svi vi koji prebivate u Jeruzalemu, neka vam ovo bude znano i poslušajte moje riječi: Jer ovi nisu pijani, kao što vi mislite, ta tek je treći sat dana. Nego je ovo ono što je rečeno po proroku Joelu: I bit će u posljednje dane, govori Bog, izliti ću od Duha svojega na svako tijelo; i prorokovat će vaši sinovi i vaše kćeri, i vaši će mladići viđati viđenja, a vaši će starci sanjati snove. I na svoje slugu i na svoje službenice izlit ću u one dane od Duha svojega; i oni će prorokovati. I pokazat ću čudesa gore na nebu i znakove dolje na zemlji: krv i oganj i paru dima. Sunce će se pretvoriti u tamu, a mjesec u krv, prije nego dođe onaj veliki i slavni dan Gospodnji. I bit će: tko god prizove ime Gospodnje, spasit će se. Djela 2:14–21.

Da bi netko bio uspješan proučavatelj proročanstva, potrebno je imati čvrsto razumijevanje da je svršetak svijeta prikazan „redak na redak” unutar povijesnog pripovijedanja Svetoga pisma. S tom je istinom povezano i to da sami proroci predstavljaju Božji narod u posljednjim danima. Joel smješta svoju knjigu u posljednje dane, jer ona navješćuje približavanje „dana Gospodnjega”.

Zatrubite u trubu na Sionu i oglasite uzbunu na mojoj svetoj gori; neka dršću svi stanovnici zemlje, jer dolazi dan Gospodnji, jer je blizu. Joel 2,1.

„Truba” kao simbol, među ostalim značenjima, predstavlja poruku upozorenja. Kao simbol, truba može predstavljati vremensko razdoblje ili trenutak u vremenu, ili oboje — ovisno o kontekstu. Truba također predstavlja sud. Blagdan truba, deset dana prije Dana pomirenja, bio je upozorenje na približavajući sud.

„Dan Gospodnji” predstavlja ili određeni trenutak u vremenu ili vremensko razdoblje, ovisno o kontekstu odlomka u kojem se izraz „Dan Gospodnji” upotrebljava. „Dan Gospodnji” može biti simbol izvršne presude predstavljene kao sedam posljednjih zala, ili može biti izvršna presuda na kraju tisućugodišnjega milenija. U oba slučaja truba označava Božju izvršnu presudu. „Dan Gospodnji” stoga može predstavljati točku u kojoj se izvršava Božja kazna ili vremensko razdoblje

tijekom kojega se izvršavaju Božje kazne.

„Truba”, kao i „dan Gospodnji”, može predstavljati i točku i razdoblje vremena, što potvrđuju povijesne točke i razdoblja predstavljena sa sedam truba u Otkrivenju osmom i devetom poglavlju. „Dan Gospodnji”, koji Joel predstavlja „trubom” u koju treba zatrubiti, jest i točka u vremenu i također razdoblje vremena koje započinje kada je sud nad mrtvima završio, a sud nad živima započeo. Dana 11. rujna zatrubljena je truba koja je označila dolazak suda nad živima kao točke u vremenu, a također i označila 11. rujna kao početak razdoblja suda nad živima.

Stoga i sada, govori Gospodin, vratite se k meni svim svojim srcem, i postom, i plaćem, i tugovanjem. Razderite svoja srca, a ne svoje haljine, i vratite se Gospodinu, Bogu svojem, jer je milostiv i milosrdan, spor na srdžbu i bogat dobrotom, te se kaje zbog zla. Tko zna ne će li se vratiti i pokajati, i ostaviti za sobom blagoslov, čak prinos od jela i ljevanicu Gospodinu, Bogu vašemu? Zatrubite u trubu na Sionu, proglasite post, sazovite svečani zbor. Joel 2:12–15.

Ovo je drugi put da Joel zapovijeda da se zatrubi u trubu. „Trube” u Joelu istodobno su upozorenja na približavanje izvršne osude sedam posljednjih zala i postavljene su unutar konteksta laodicejskog poziva na pokajanje i skorašnjeg završetka vremena milosti.

Viči iz svega glasa, ne susteži se, podigni glas svoj kao trubu i pokaži mojemu narodu njihov prijestup, i domu Jakovljevu njihove grijehе. Izaija 58,1.

Izaija, Joel, Ivan i Petar svi predstavljaju sto četrdeset i četiri tisuće posljednjih dana, kao i Jeremija, koji određuje kada treba zatrubiti u trubu.

Ovako govori Gospodin: Stanite na putovima i pogledajte, i raspitajte se za stare staze, gdje je dobar put, i njime idite, pa ćete naći pokoj dušama svojim. Ali oni rekoše: Nećemo ići njime. Postavih nad vama i stražare govoreći: Poslušajte zvuk trube. Ali oni rekoše: Nećemo poslušati. Jeremija 6,16.17.

Truba je zatrubila u ovim posljednjim danima na 11. rujna, i tada je kasna kiša počela padati na one koji su izabrali dobar put i njime hodili. Tada je sišao anđeo iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja.

„Kasna će kiša pasti na Božji narod. Moćan će anđeo sići s neba, i sva će zemlja biti obasjana njegovom slavom.” Review and Herald, 21. travnja 1891.

Kada su velike građevine New Yorka bile srušene 11. rujna, silni je anđeo sišao i kasna je kiša počela padati.

„Sada dolazi riječ da sam izjavila kako će New York biti zbrisan plimnim valom? To nikada nisam rekla. Rekla sam, dok sam promatrala kako se ondje podižu velike zgrade, kat za katom: ‘Kakvi će se strašni prizori odigrati kada Gospod ustane da silno potrese zemlju! Tada će se ispuniti riječi iz Otkrivenja 18,1–3.’ Cijelo osamnaesto poglavlje Otkrivenja upozorenje je na ono što dolazi na zemlju. Ali nemam nikakvu posebnu svjetlost u vezi s onim što dolazi na New York, osim što znam da će jednoga dana ondje velike zgrade biti oborene okretanjem i prevrtanjem Božje sile. Prema svjetlosti koja mi je dana, znam da je propast u svijetu. Jedna riječ od Gospoda, jedan dodir njegove silne moći, i te će goleme građevine pasti. Odigrat će se

prizori čiju strahotu ne možemo ni zamisliti.” Review and Herald, 5. srpnja 1906.

Dana 11. rujna kasna je kiša počela škropiti unaprijed, uoči svojega potpunog izlivanja pri nedjeljnom zakonu.

„Veliko djelo evanđelja ne treba završiti s manjim očitovanjem Božje sile nego što je obilježilo njegov početak. Proročanstva koja su se ispunila u izlivanju ranoga dažda na početku evanđelja ponovno se trebaju ispuniti u kasnome daždu na njegovu svršetku. Ovdje su ‘vremena okrijepe’ na koja je apostol Petar unaprijed gledao kada je rekao: ‘Pokajte se dakle i obratite se da se izbrišu grijesi vaši, kako bi došla vremena okrijepe od lica Gospodnjega; i da pošalje Isusa.’ Djela 3:19, 20.” Velika borba, 611, 612.

Savršeno ispunjenje „vremena osvježenja” zbiva se dok ste živi, jer upozorenje glasi: „pokajte se”, što je nemoguće učiniti ako ste mrtvi. „Vremena osvježenja” dolaze kada grijesi živih duša još uvijek mogu biti „izbrisani”. „Vremena osvježenja” započela su 11. rujna, čime je označen početak suda nad živima. Pedesetnica se ponavlja na završetku evanđeoske raspodjele. Kada su „vremena osvježenja” nastupila, događaji predodnačeni na Pedesetnicu počeli su se ponavljati.

„S usrdnom čežnjom iščekujem vrijeme kada će se događaji dana Pedesetnice ponoviti s još većom silom nego tom prilikom. Ivan kaže: ‘Vidjeh drugoga anđela gdje silazi s neba, koji imaše veliku vlast; i zemlja se prosvijetli od slave njegove.’ Tada će, kao i u vrijeme Pedesetnice, ljudi čuti kako im se govori istina, svaki čovjek na svojem vlastitom jeziku.”

„Bog može udahnuti novi život u svaku dušu koja Mu iskreno želi služiti, i može dotaći usne živim ugljenom s oltara te učiniti da postanu rječite u Njegovoj hvali. Tisuće glasova bit će prožete silom da objavljuju čudesne istine Božje Riječi. Jezik koji muca bit će odriješen, a plašljivi će biti osnaženi da hrabro svjedoče za istinu. Neka Gospodin pomogne svom narodu da očisti hram duše od svake nečistoće i da održava tako blisku vezu s Njime da budu dionici kasne kiše kada bude izlivena.” Review and Herald, 20. srpnja 1886.

Nastavit ćemo u sljedećem članku.

I anđeo koji govoraše sa mnom dođe opet i probudi me, kao čovjeka koji se budi iz sna. I reče mi: Što vidiš? A ja rekoh: Pogledao sam, i gle, svijećnjak sav od zlata, sa zdjelicom na njegovu vrhu, i njegovih sedam svjetiljaka na njemu, i sedam cijevi za sedam svjetiljaka koje su na njegovu vrhu. I dva maslinova stabla uz njega, jedno s desne strane zdjelice, a drugo s njezine lijeve strane.

Tada odgovorih i progovorih anđelu koji je govorio sa mnom, rekavši: Što je ovo, gospodaru moj? Tada mi odgovori anđeo koji je govorio sa mnom i reče: Ne znaš li što je ovo? A ja rekoh: Ne, gospodaru moj.

Tada mi odgovori i reče, govoreći: Ovo je riječ Gospodnja Zerubabelu: Ne silom niti snagom, nego mojim Duhom, govori Jahve nad Vojskama. Zaharija 4,1–6.